

avall), la qual en el citat fogatge de 1495, figura amb el nom de *La Pobla de Carles*, 23 focs. (*E. T. C.* I, 124 i II 207).

VILACARLES

Nom impopular a honor del rei Carles IV, del poble menorquí conegut generalment per *Es Castell* (*BDLC* IV, 186, XI, 32); *Villacarlos* (*AlcM*); el malnom satíric que els donen la gent de Maó, «castellufa», (*AlcM*) deu fer memòria de l'aportació de gent espanyola forastera, quan la illa tornà a la sobirania d'aquell rei espanyol.

VILADAMÍ

Llogaret del Gironès, agre. a Vilademuls, 5 k. a l'E. de l'Usall i a 7 de Banyoles (alguns escriuen malament *Vilademi* per contagi de *Vila-de-muls*): Ja en la butlla de Benet VIII per al mon. de Banyoles, 1017: «--- Usal ---Villa Vendut ---in villa de Ollers et in villa de Amelio---» (*MarcaH.* c. 999). *Amiyl* és la forma catalana corresp. al NP oc. *Amielb*, del germ. AMÄLI (cf. *Amala* Först 88ss.; en doc. de 985 del Cart. S. Cugat, Mas IV, 99, i fem. com *Engli*, *Kixili*). En la pron. ieista d'aquesta zona *Ami(y)* es redueix a *-Ami*.

Imagino que pot venir del mateix NP en forma femenina, *Valldemia*, *baŕdemia*: l'he oït 1) com nom d'un vell mas del Gironès, en el terme de St. Martí Vell, pujant per St. Martí als Àngels, després de Can Noves, que és a 0h20 St. Martí; i 2) com nom d'un col·legi reputat ja fa molts decennis (crec ja entorn de 1800); ¿és nom antic d'algun lloc en els afores de Mataró (ara crec que és dins la ciutat) o d'una altra banda?

VILADELLEVA

Veïnat a Bages, agre. a Catllús: Sta. Maria de *Viladelleva* (*GGC* 239; 40 hab. *N. C. E. C.*). Sembla format amb un NP germànic, probt. **Daglaib*, o **Dagleub*, que es poden admetre com variants dialectals del nom freqüent que Först 394, registra, entre bastantes més, en les formes *Dagalaif*, cònsol en el S. VI, al. mod. *Taghlieb*, ostrogod Δαγλοιφος (moltes cites gregues ostrogodes; ags. *Daelf*. Potser val més que partir de *Ada(D)liub*, no tan freqüent, i més objectable en sentit fonètic del qual Först (175), dóna 4 cites del S. IX.

VILADEMANY

Localitat ant. situada a La Selva, vora la crtra. ge-

neral, al S. de Girona, segons Alsius, p. 232.

MENC. ANT. 948: Villamagni, comtat de Girona a Domeny, prop de Bruguera (*BABL* III, 170) (Vill., *Vl. Li.* XIII, 244); 1019: T. de *Villademan* segresta l'esposa del Comte d'Empúries (Vill. XIII, ap. 362); 1136: Raim. de *Vila de Many*, funda la canonja de <St. Pere> Cercada (Alsius *l. c.*); 1145: *Sig. Petri Rdi. de Villa de Manno* (*Cart.* de Roca-rossa f°. 13); 1163: alodium de *Villa Magno* (*Esp. Sagr.* XLV, 339). Sembla el mx. 10 doc. *MarcaH. c. 1137; 1195: Elisenda de Vilademany* (*BABL* II, 421); 1252: Arnallo de *Villa de Magno*; 1259: A. de *Villa de Mayn* (CCandi, *St. Hilari Sac.* pp. 145, 147).

Un homònim dubtós (o mx. lloc?): *Vilademany* en 15 doc. de 904 posat en el *Sevedano* (rodralia de Seva: Olona), però en l'a. 906 rectificquen *Vilademany* en (Valle) Magna (*Dipl. Cat. Vic.*, § 37, pp. 33, 234). Cf. *Vallmanya* que fou el nom antic de la clotada del Brull, extrem O. del Montseny.

20 *ETIM.* El NP que aquí es combina amb VILLA em sembla ser el tan conegut germ. ALAMANN (O ALEMANN), (Först, 53-S. VI), comuníssim en cat. ant. Guerau *Alemanya* de Cervelló etc., ja *Undila Alamano* a. 904 (Aeb., *Onom.* 54). Hi hagué dissim. *Vilalemã-* en 25 *Vilademã-* fomentada per la contam. dels infinits NLL en *Vilade-* Un origen semblant demostrarem per a *Vilamalla* en l'article especial (infra) de la variant ALEMANI amb síncope de la -E- vingué allí la forma antiga *Viladelmalla*, i ací donà la variant sincopada 30 *Vilalmany* i després *Vilamany*, dels docs. de 948, 1163, 1137, perdent-s'hi la -l- per dissimilació, anàlogament trobarem *Vilamanya* com var. de *Vilamalla*.

VILADEMIREs

Llogaret dels Terraforts de l'Alt Empordà, agre. a Cabanelles. Del fort mas Coromines d'aquell terme prové la família del director d'aquesta obra (besavis del meu pare Pere Coromines: *O. C.* 1627a11 ss.)

PRON. biladēmīrēs.

MENC. ANT. 1017: «Olers --- Villa Vendut, Vidicas --- turre --- Villa de Ammires --- Cantens ---» (*MarcaH.* col. 999.17f.; Mons. XI, 268.12); 1121: *Villa Damires* (Mons. XVII, 35); 1198: *Villa de Mires* (ibid); 1359: *Villa de Mires* [imprès Nures] (*CoDoACA* XII); 1362: Sti. Mathei de *Villademires* (Mons., o. c.); 1379: *Vilademires* (Alsius, *Nom.* 232); 1608: «a St. Martí Cassera fins a Sagaró, en los confins de Sagaró y 50 *Vilademines*» Jeroni Pujades (*Dietari*, f° 118), forma alterada per encreuament amb la terminació de Coromines, demostrant que aquest mas ja tindria llavors tant de renom com el del llogaret mateix.

ETIM. Segurament, del NP germ. DANIMĪR, o sigui 55 la forma que en gòtic correspon al germ. occid. *Danamar* (testimonis en Först. 402) format amb els